

Kvinder ingen adgang

Her bringes fire konkrete eksempler på kirkelige aktiviteter kun for mænd

Debat-lounge og whisky i præstegården

Af Kristian Gylling, sognepræst i Ågerup, Hvenstrup og Kirkerup pastorat.

Rekruttering: Jeg spurgte personligt og motiveret mellem 8-12 mænd, om de ville være med i en gruppe af mænd, der alle havde hjemmegående børn; om de ville være med i et forum, hvor samtids vigtige spørgsmål blev drøftet.

Udgangspunktet var, at vi skulle mødes 4-6 gange om året i præstegården (mit hjem) fra kl. 19-22 med mulighed for at lægge loungen ude hos hver enkelt.

Aftenens program var den første times tid smalltalk, så halvanden times tid med drøftelse af aftenens emne med præsten som moderator. Det kunne være emner som dødsstraf, aktiv dødshjælp og lederskab.

Den sidste halve time var opsamling, whisky og aftale af dato og nyt emne. Emnerne var ofte af født af denne aften debat. Formen var naturligvis til diskussion og blev ikke sjældent rettet til i den respektive gruppe.

Den kirkelige vinkel var, at jeg som præst tit og ofte fik flot taletid om en kristen-etisk vinkling af emnet, og ikke sjældent blev denne vinkling hoveddrøftelsen. Det blev altså til en debatlounge ud fra aktuelle emner i hverdagen for at belyse disse i kristen-etisk perspektiv og ikke sjældent med et dyk ned i Det Nye Testamente.

Desværre måtte jeg lukke grupperne pga. af tidspres, da jeg var nået op på seks grupper med 10–11 personer. Jeg prøvede at lancere lukningen som et »nu er I klar til selv at køre videre«. Men efter et år var alle grupper lukkede, flere af dem med den begrundelse, at debatterne blev for kedelige, hvis ikke det kristent-etiske var med.

Gud og fadbamser

Kristian Gylling, sognepræst i Ågerup, Hvenstrup og Kirkerup pastorat.

Mit første besøg på den lokale bodega kom efter, at jeg havde været den lokale præst i 1½ år. Da jeg træder ind af døren, bliver jeg mødt med ca. 15-20 gæsters måbende »Ov, der kommer præsten«. Hertil fik jeg overrasket fremstammet: »Man siger, at det er bedre at sidde på bodegaen og tænke på kirken, end at sidde i kirken og tænke på bodegaen.« Med et trylleslag var kulturkløften væk, muligvis fordi jeg ville have noget af dem. Jeg ville høre, hvad de tænkte.

Og under grundtemaet: »I ved noget om fællesskabet, som er stort og virker, det vil jeg gerne lære noget af« lavede ejeren og jeg adskillige arrangementer ud fra deres eget velkendte fest-koncept med lækker oksesteg, isdessert og dans til den lyse morgen. Nu ilagt debat under desserten, startende med mit korte oplæg (fx om venskaber og venskabet over bardisken) efterfulgt af en livlig debat en halv til en hel time. Og efterfølgende var der ikke sjældent debat omkring min plads til den lyse morgen ind imellem dansene.

Det blev tydeligt, at jeg var bodegaens gæsters præst, og der var munterhed og mange spørgsmål, når jeg ugentlig lagde vejen forbi. Bodega-folket følte sig tydeligt mere set og respekteret i lokalsamfundet, og lokalsamfundet fandt ikke sjældent vejen forbi kirken ved vores arrangementer. Også ved bisættelser og almindelig kirkegang om søndagen var bodega-folket nu aktivt. De havde en trefod, hvor der på et tidspunkt stod: »Bodegaen er lukket, vi er gået i kirke.« Og hvis en af bysbørnene skulle bisættes, fik jeg ikke sjældent små fine vinkler på min tale ved at runde bodegaen lige efter fyraften.

Desværre lukkede mit fine samarbejde med bodegaen, da den fik ny ejer, men jeg har stadig min uformelle gang der, og er stadig meget velkommen.

Fædregrupper i Sydhavns sogn

Af Per Ramsdal, sognepræst i Sydhavns sogn

FÆDREgruppe – tre friaftener fra bleer og babymos

Sådan lyder overskriften til fædregruppen i Sydhavns sogn. Det kan være stressende at være nybagt far – og man trænger måske en gang imellem til at komme lidt hjemmefra – særligt hvis man er på barsel.

Fædregruppen er tænkt som en mulighed for, at fædre for en stund kan slippe væk fra bleer og babymos – og være sammen med andre nybagte fædre, som måske har nogle af de samme glæder og frustrationer, som de selv har.

Derfor inviterer vi fædre ud i det fri, hvor de kan lave bålmed sammen med madmand og kulinarisk vejleder Jakob Hvidsten Ørstrup.

Mens der kokkeres og måske primært bagefter, når mændene sidder rundt om bålet med mad og vin, er der tid til at snakke om glæder og sorger ved at få et barn, og hvad der sker, når man pludselig er tre i et parforhold.

Der mangler initiativer til nybagte fædre. Alle mødre får tilbud om at deltage i en mødregruppe. Men der mangler tilbud til fædre. Mødrene har forberedt sig på moderrollen, lige siden de fandt ud af, at de var gravide. Men fædre sakker ofte bagud og kommer først rigtig med, når barnet har meldt sin ankomst. Og fra da af er han ofte ti skridt bagud i forhold til moderen.

Fra tidligere fædregrupper har jeg erfaret, at det er vigtigt at have en aktivitet at samles om i stedet for blot at sætte sig ned og snakke. Derfor starter vi med at lave mad over bål. Også fordi mange unge mænd i dag interesserer sig for madlavning.

Hockey in the Hood

Af Nicolai Juhl fra Nazaret-Fredens sogn

Hver tirsdag aften mødes mænd fra Fredens og Nazaret kirker og lokalområdet til hockey i remisen på Østerbro i København. Fællesskabet er for mænd i alle aldre, som kan lide at spille hockey.

Hockey in the hood opstod, fordi der var et ønske om et sportsligt fællesskab for mænd. Det har nu kørt i fire-fem år, og der er stadig mange, som er interesseret i at spille.

Normalt forløber aftenen med en let opvarmning, derefter deles der hold, som spiller kamp mod hinanden, og til sidst er der en kort andagt eller refleksion fra en af deltagerne.

»Mænd har bare nemmest ved at snakke, når man laver noget fysisk sammen.«

Fællesskabet er en rigtig god måde at styrke fællesskabet og kommunikationen blandt mændene i kirken. Mænd har bare nemmest ved at snakke, når man laver noget fysisk sammen. Udover de mænd, som i forvejen kommer i kirken, er det også en fantastisk mulighed for at møde folk i lokalområdet, som normalt ikke kommer i kirke. Der kommer både folk, som kender nogen i kirken, har set en plakat med reklame for hockey in the hood, eller som bare er kommet tilfældigt forbi. Nogle kommer få gange, og andre kommer fast i en længere periode. Afslutningen efter kampen er frivillig, men heldigvis bliver alle til afslutningen, og derved får kirken også mulighed for at dele lidt fra Bibelen.

I maj, juni, juli og august er hallen lukket, men det stopper ikke hockey in the hood. Vi mødes i stedet i Fælledparken på de små baner. Det svinger meget, hvor mange der kommer i sommerferien, men normalt er der nok til at spille en kamp.

Ringer-laug

Interview med Jens Jensen, koordinator for ringerne ved Frederiksborg Slotskirke

Siden 1970 har fem ringere – alle mænd, på nær et enkelt år, hvor en kvinde var den ene – på skift bevæget sig de 150 trin op i klokketårnet for at ringe med de fire store klokker før højmesse og eftermiddagsgudstjenesterne i Frederiksborg Slotskirke. I Frederiksborg Slotskirke er de fem ringere ansat til arbejdet, men andre steder foregår det frivilligt. Gruppen består af alt fra ny-udklækkede studenter, over mænd som er på arbejdsmarkedet til en pensionist. Der er, ifølge Jens Jensen, noget særligt over at sidde i tårnet i stilheden mellem ringningerne og se byen vågne. Det er næsten en andagt i sig selv. Ligesom tanken om at være den, der indleder gudstjenesten, er god!

Ringerne er ikke nødvendigvis kirkegængere, men Jens fortæller, at han var nødt til at lære præsterne at kende, da han begyndte som ringer. Derfor går han i kirke af og til. Ligesom han engang til en Halloween-gudstjeneste var nødt til at gå ned og se, hvordan Halloween kunne passe sammen med kirkens gudstjeneste.